

маклоках, обхвату грудей за лопатками, ширини і глибини грудей та живою масою.

Отже, результати наших досліджень показують, що створений буковинський зональний тип м'ясного сименталу худоби, одержано від плідників американської, канадської та австрійської селекції, за екстер'єром, формами будови тіла мали чітко виражені ознаки батьківської породи, які при порівнянні з ровесниками материнської породи краще розвинені груди, спина, попереки та задня частина тулуба.

УДК 637.513 (477.73)

Савко В.В., студент VI курсу спеціальності “Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва”

Науковий керівник – Петрова О.І., кандидат с.-г. наук, доцент кафедри ТВПТ, Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв, Україна

СОРТОВА РОЗРУБКА ЯЛОВИЧИХ ТУШ

Окремі частини (відруби) однієї туші розрізняються за морфологічним і хімічним складом, харчовою та біологічною цінністю, смаковими властивостями і кулінарним призначенням. Тому в різних країнах світу прийнято відповідні схеми розрубання і формування торгового асортименту.

За вимогами сортової розрубки, яка існує в Україні нині (ГОСТ 7595-79), розрубання яловичини здійснюють на 11 відрубів, які відносять до одного з трьох сортів. До I сорту належать кращі за якістю відруби: тазостегновий, поперековий, спинний, лопатковий, плечовий, грудний. До II сорту відносять шийний відруб і пахвину, до III сорту найменш цінні частини – заріз, передню і задню голяшку.

Дослід проводився в умовах ДП “Степове” Миколаївського району Миколаївської області. Для дослідів відібрали по 30 голів новонароджених бугайців української чорно-рябої молочної та червоної степової порід, з яких за принципом аналогів сформували контрольні і дослідні групи по 15 голів у кожній.

Оцінюючі забійні та м'ясні якості молодняку великої рогатої худоби, встановили, що найбільшою передзабійною живою масою у віці 15-ти місяців характеризувалися бугайці 1 та 2 дослідних груп української чорно-рябої молочної породи (438,6 та 422,9 кг відповідно). Вони вірогідно переважали ровесників контрольної групи за цією ознакою на 13,1 та 9,1 %. Маса парної туші молодняку 1 дослідної групи становила 245,6 кг, а 2 дослідної групи – 234,3 кг. При цьому вихід туші бугайців 1 дослідної групи був найвищим – 55,8 %, бугайців 2 дослідної групи 55,2 %, контрольної – 54,3 %.

Аналогічна тенденція спостерігається при дослідженні забійних показників бугайців червоної степової породи. Вищою передзабійною живою масою у віці 15-ти місяців також характеризувалися бугайці 1 дослідної групи – 431,0 кг, 2 дослідної групи – 418,4 кг. Маса парної туші молодняку 1 дослідної групи, порівняно з тваринами контрольної групи, була на 28,7 кг, а 2 дослідної групи – на 19,7 кг вища та становила відповідно 236,2 та 227,2 кг.

Аналіз сортової розрубки охолоджених туш від бугайців червоної степової та української чорно-рябої молочної породи показав, що маса відрубів за сортами між дослідними групами відрізнялася.

За масою відрубів I сорту бугайці 1-ї та 2-ї дослідних груп червоної степової породи переважали ровесників контрольної групи на 23,7 і 15,8 кг, II сорту відповідно на 1,8 і 1,3 кг та III сорту на 1,4 і 0,9 кг. Різниця статистично вірогідна.

Контрольна група поступалася бугайцям 1 та 2 дослідних груп за масою тазостегнового відрубу відповідно на 9,6 і 6,3 кг, поперекового – на 1,9 і 1,3 кг, спинного – на 2,5 і 1,7 кг, плечового – на 1,3 і 0,8 кг. За масою лопаткового та грудного відрубу бугайці 1-ї дослідної групи переважали аналогів контрольної на 5,3 і 3,1 кг.

Дослідженнями сортової розрубки туш від бугайців української чорно-рябої молочної породи встановлено, що маса відрубів за сортами у бугайців 1 і 2 дослідних груп переважала аналогів контрольної.

За масою відрубів I сорту бугайці 1 і 2 дослідних груп переважали контрольну на 27,8 і 19,2 кг, II сорту – на 2,2 і 1,5 кг, III сорту – на 1,6 і 1,1 кг.

Бугайці 1-ї та 2-ї дослідних груп переважали контрольну за масою тазостегнового відрубу відповідно на 11,2 і 7,8 кг, поперекового – на 2,2 і 1,5 кг, спинного – на 2,9 і 2,0 кг, плечового – на 1,6 і 1,1 кг. Різниця статистично вірогідна. За масою лопаткового та грудного відрубу бугайці 1-ї дослідної групи переважали аналогів контрольної на 6,2 і 3,7 кг, а 2-ї дослідної групи – на 4,3 і 2,5 кг. Відмічено, що за масою пахвини, зарізу, передньої і задньої голяшки тварини 1 і 2 дослідних груп переважали контрольну, хоча різниця не вірогідна.

Після обвалювання відрубів, одержаних від бугайців 1-ї та 2-ї дослідних груп червоної степової породи, маса м'якуша вірогідно перевищувала контрольну групу: із тазостегнового відрубу – на 8,0 і 5,3 кг; поперекового – на 1,5 і 1,0 кг; спинного – на 1,8 і 1,2 кг; плечового – на 1,0 і 0,6 кг; лопаткового – на 4,1 і 2,8 кг; та грудного – на 2,4 і 1,6 кг. Встановлено перевагу за масою м'якуша, одержаного після обвалювання відрубів I і II сорту 1-ї і 2-ї дослідних груп над контрольною.

Відмічено, що маса м'якуша від відрубів бугайців української чорно-рябої молочної породи дещо переважала масу м'якуша аналогів червоної степової породи.

Так, маса м'якуша від бугайців 1-ї та 2-ї дослідних груп вірогідно перевищувала цей показник контрольної групи: із тазостегнового відрубу – на 9,4 і 6,5 кг; поперекового – на 1,7 і 0,9 кг; спинного – на 2,1 і 1,4 кг; плечового – на 1,3 і 0,9 кг; лопаткового – на 4,9 і 3,4 кг; та грудного – на 2,8 і 1,9 кг.

За результатами досліджень можна зробити висновок про те, що застосування запропонованої технології вирощування бугайців з використанням обмеженої кількості незбираного молока та спеціальних гранульованих комбікормів при вирощуванні бугайців української чорно-рябої молочної та червоної степової породи до 6-місячного віку сприяло підвищенню їх м'ясної продуктивності.

Список використаних джерел:

1. Шкурин Г.Т. Забійні якості великої рогатої худоби / Г. Т. Шкурин, О.Г. Тимченко, Ю. В. Вдовиченко – К.: Аграрна наука, 2002. – 50 с.
2. Заяс Ю. Ф. Основные показатели качества мяса / Ю. Ф. Заяс // Качество мяса и мясopодуктов. – М.: Легкая и пищевая промышленность. – 1981. – С. 45-47.